

DOS NÚMEROS DE "CURIAL" IMPRESSOS A MATARÓ

Arran del traspàs de l'amic Antoni Comas s'ha parlat molt de "CURIAL", revista literària "clandestina" feta a Barcelona per un grup d'universitaris durant els anys 1949 i 1950, fins que va ésser denunciada i prohibida, i de la que Antoni Comas era un dels protagonistes. Els noms de Joan F. Cabestany, Antoni Comas, Albert Manent, Joaquim Molas i Miquel Porter, responsables de l'edició, figuraven a la capçalera de la revista per rigurós ordre alfabètic.

Però només Albert Manent en la revista "Serra d'Or" parla d'on s'imprimia (1). Tot i amb això no fa constar que dos números, els datats Març-Abril 1950 i Maig-Setembre 1950, foren impressos en multicopista a Mataró, a la Copisteria Castellà.

Els dos números impressos tenen format diferent.

El de Març-Abril 1950 consta de deu fulls, tamany mig foli, impressos en multicopista per les dues cares. Entre d'altres hi figura un article comentari d'Endimió de Joan Triadú, signat per Antoni Comas.

El número de Maig-Setembre 1950 comprèn nou folis holandesos, cosits amb grapes, i portada blanca. Els fulls són també impressos per les dues cares. Antoni Comas hi escriu sobre el "sistema" poètic d'Agustí Escalasans. Hi figura també un treball d'Esteve Albert titulat Laietania.

A Can Castellà varen fer la impressió a partir d'un encàrrec fet per l'aleshores estudiant d'arquitectura Jordi Capell, també mataroní, dissortadament mort d'accident l'any 1970, en la plenitud de les seves facultats. D'en Jordi Capell, arquitecte i polític resistent, se n'ha parlat molt poc a Mataró (2), possiblement perquè la seva mort succeeix en plena època franquista.

La petita història dels dos "CURIAL" mataronins acaba amb de núncia i multa a l'impressor Sr. Josep Castellà, després d'haver passat per la "Jefatura" de Barcelona.

La multa, de quinze mil pessetes, quantitat importantíssima l'any 1950, és pagada a partir d'una recapta feta pel grup d'universitaris mataronins Capell, Comas, Bartra, Martínez Saurí..., a les persones "catalanistes" de la Ciutat. Hi col·laboren de segur els Srs. Antoni Marfà, Masriera Sans, Mach i Llavina, entre molts d'altres. De totes formes la recapta no cobreix l'import de la multa que és pagada, en part, pel mateix Sr. Castellà.

Manuel Salicrú i Puig

(1) Records amb Antoni Comas - Albert Manent. Revista "Serra d'or", maig 1981.

(2) Només una petita nota necrològica al "Maresme" de la primera època.

C U R I A L

BARCELONA

Març-Abril 1950

JOAN F. CABESTANY, ANTONI COMAS, ALBERT
MANENT, JOAQUIM MOLAS, MIGUEL PORTER

L'ESCALA DE L'ORANGERIE

(Versalles)

Talment com aquells reis que finalment avancen
sense objectiu, només per poder saludar,
ara i adés, somrients, a una i altra banda,
sota els plecs del mantell de la llur soledat-:

així veiem muntar entre les balaustrades,
que cerimonioses s'inclinen del començ,
la gran escala, sola, per Déu només menada
no a un lloc precís, sinó a la majestat del cel;

talment com si manés al seu pompós seguici
que no gosi ningú de fer un pas endavant,
ni seguir-la de lluny, que ningú no s'arrisqui
ni a sostenir del ròssec la pesantor reial.

RAINER MARIA RILKE

(Versió de Jaume Bofill i Ferro)

C U R I A - L

BARCELONA

Maig-Setembre, 1950

JOAN F. CABESTANY, ANTONI COMAS, ALBERT
MANENT, JOAQUIM MOLAS, MIQUEL PORTER

D I S E U S E

Només hi ha nit i l'aspre
trot d'un cavall que ronda
i s'apropa a esborrar-vos
d'aquest record estèril.

Entretant, us imposito
rítmics mots que combino
a l'atzar d'un ofici
sense repòs. Ai, públic
i alhora l'espectacle
monòton, i el teu pare
de nas camús, i mares
tan damnades i cegues!

I patiu a cadires
que són coixes i us claven
tot de llistons i estelles.
O a les mans que us enlairen
a l'últim crit, quan l'euga
arriba i se us emporta,
ara l'un, ara l'altre,
pel fred dels passadissos.

SALVADOR ESPRIU.